

Tatina Mihaliova

Poezie Jaroslava Seiferta z období poetismu

(bakalářská práce)

Ústav bohemistických studií

Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze

2010

Posudek oponenta práce

Bakalářské práce se zabývá českým poetismem na příkladě všestranného rozboru děl Jaroslava Seiferta a zhodnocení autorova vkladu do daného básnického směru. Básnické avantgardě a teoretickému představení vzniku, rozkvětu a doznívání poetismu se autorka věnuje v prvních dvou kapitolách práce, přičemž vlastnímu rozboru poetismu v díle Seifertově je určena klíčová kapitola třetí, v níž lze spatřovat vrchol a hlavní přínos předkládané práce. Oceňovaná část ovšem nesnižuje význam předcházejících kapitol, které jsou zevrubnou a pečlivě promyšlenou studií české a světové avantgardy a zejména poetismu jako ryze českého směru, který je kladen do souvztažnosti s následujícím surrealismem.

Rozsáhlost prvních dvou kapitol se zprvu nezdá úměrná zaměření bakalářské práce, ale autorka postupně rozvíjí svůj záměr a dokazuje, že k všestrannému pochopení Seifertova sledovaného díla a jeho významu je první teoretická část rozsahově i obsahem odpovídající. T. Mihaliová postupuje od vytýčení rysů české a světové avantgardy k její specifice v době válečné a poválečné, od raných stádií poetismu k jeho vyzrálým rysům a příkladům a dospívá až k základům a pochopení surrealismu. Vše charakterizuje postižením základních rysů a s porozuměním souvislostí jak v kulturním prostředí, v němž vyrůstala, kulminovala i doznávala, konečně v odezvách byla evokována Seifertova poetistická tvorba. Závěrem je pak zhodnocen Seifertův význam v českém i širším kontextu.

Zvláště hodnotím samostatný rozbor Seifertovy poezie založený na vlastní pisatelčině práci, doplněný využitím odborného materiálu, případně tento materiál komentující. V interpretaci jednotlivých textů je pozorně sledována stránka formální i obsahová: výběr témat, výskyt specifických motivů, výrazové prostředky apod.

Nicméně použitý jazyk v práci je na některých místech až příliš poplatný slovníku odborné literatury (např. „...nemohlo to však znamenat zneuznání předcházejících výtěžků, třebaže byly více nesený širšími dobovými snahami...“ str. 46).

V práci se občas vyskytují drobnější pravopisné chyby (str. 10: na zvu místo názvu, pozice „se“ na str. 22 „ ... , když dokázal se zapsat do podvědomí národa“, či tamtéž neobratnosti typu: „Tak při pojmu.... nás napadne...“

Bakalářská práce diplomantky je celkově psána kultivovanou češtinou, je přínosná a zajímavá, oceňuji dobré zvládnutí a zpracování odborné literatury, která je vhodně vybrána a z hlediska kvantitativního plně dostačující. Za nejprínosnější část práce považuji to, že pisatelka zaujímá k určitým dobře vybraným faktům vlastní stanoviska, komentáře a zhodnocení.

Pro obhajobu doporučuji soustředit se na náměty a umělecké postupy specifické pro Seifertovu tvorbu.

Práci doporučuji k obhajobě a vzhledem k jejímu samostatnému vypracování navrhuji hodnocení: výborně.

V Praze 28. 5. 2010

PhDr. Jitka Kramářová
ÚBS FF UK